

(Santral) Sabri Arseven (1893–1954)

EÇİRDİR'İN BEDRE KÖYÜ İMAMI. Bediüzzaman Hazretlerinin, Risale-i Nur talebelerine Hulûsi Bey ile birlikte örnek olarak gösterdiği şahsiyet. Yazılan risaleler, Hoca Sabri Efendi vasıtasıyla yurdun dört bir tarafına dağıtılıyor, tashih için gelenler yine onun vasıtasıyla Üstada intikal ettiriliyordu. Son derece tehlikeli şartlar altında yıllarca devam ettirdiği bu fedakârca vazifesi sebebiyle Üstad onu "Nur İskelesi," "Santral Sabri," "Risale-i Nur'un kaptanı" ve "Sıddık Sabri" unvanlarıyla anardı.

Seçilmişlerden bir büyük âlim

Hulûsi Bey "Nur'un birinci talebesi," Sabri Efendi ise "İkinci Hulûsi" ve "büyük bir âlim" idi. Ve Bediüzzaman'ın "Ben sizi bulmasaydım ne yapardım?" dediği hizmet arkadaşlarının en önde gelenleri arasındaydı. Kader, Barla'daki Üstada telif vazifesini verirken, onun Bedre'deki talebesine de bu eserlerin bütün âleme yayılmasında bir kilit rolünü lâıyk görmüştü. Onlar ve diğerleri, zamanı geldiğinde, dünya sahnesine çıktılar ve Âlemlerin Rabbi tarafından kaderlerine yazılmış olan rollerini ifa ettiler. Bediüzzaman Hazretleri Sabri Efendinin bu hizmet için seçilmiş birisi olduğunu şu sözleriyle ifade ediyor:

"O da bir Hulûsi-i sânidir. Müntehaptır. Cenab-ı Hak tarafından bana talebe ve hizmet-i Kur'an'da arkadaş tayin edilmiştir."

Birinciliği kazananlar

"Bu iki zat [Hulûsi Bey ve Sabri Efendi] hakikî talebelerimden ve ciddi arkadaşlarımdan; ve hizmet-i Kur'an'da arkadaşlarım içinde talebelik ve kardeşlik ve arkadaşlığın üç hassası var ki, bu iki zat üçünde de birinciliği kazanmışlar.

"Birinci hassa: Bana mensup her şeye malları gibi tesahup ediyorlar. Bir Söz yazılsa, kendileri yazmış ve telif etmiş gibi zevk alıyorlar, Allah'a şükrediyorlar. Adeta cesetleri muhtelif, ruhları bir hükmünde, hakikî manevî vereselerdir.

"İkinci hassa: Bütün makasıd-ı hayatiye içinde en büyük, en mühim maksatları, o nurlu Sözler vasıtasıyla Kur'an'a hizmet biliyorlar. Dünya hayatının netice-i hakikiyesinin ve dünyaya gelmekteki vazife-i fitriyelerinin en mühimi, hakaik-i imaniyeye hizmet olduğunu telâkkileridir.

“Üçüncü hassa: Ben kendi nefsimde tecrübe ettiğim ve eczahane-i mukaddese-i Kur’âniyeden aldığım ilaçları, onlar da kendi yaralarını hissedip o ilaçları merhem suretinde tecrübe ediyorlar. Aynı hissiyatımla mütehasis oluyorlar. Ve ehl-i imanın imanlarını muhafaza etmek gayreti, en yüksek derecede taşımaları ve ehl-i imanın kalbine gelen şübehat ve evhamdan hasıl olan yaraları tedavi etmek iştıyakı, yüksek bir derece-i şefkatte hissetmeleridir.”

* * *

“Sabri’nin dahi On Dokuzuncu Mektup gibi bir sülüs-ü Mektubat’ın yazılmasına sebep, onun samimî ve ciddî iştıyakı olmasıdır.

* * *

“Sabri ise, fıtraten bende mevcut has bir nişan var, bütün gezdiğim yerde kimsede görmedim. Sabri’de aynı nişan-ı fitrî var. Bütün talebelerim içinde, karabet-i nesliyeden daha ziyade bir karabet kendinde hissetmiş.”

* * *

“Ey Sabri kardeş! Başın sağ olsun. Cenab-ı Hak, o validemizi mağfirret eylesin, âmin. Benim, karabet-i nesebiyeyi ihsas eden parmaklarındaki nişan ve bu yedi sekiz sene Abdülmecid’den daha hararetli faalâne kardeşlik vazifesini yaptığınızdan, elbette senin merhume validen benim de validemdir. Onu da, validem yanına mânevî kazançlarıma ve dualarıma hissedar ediyorum. Cenab-ı Hak sana, sabr-ı cemîl ihsan ve o merhumeyi de garik-i rahmet eylesin. Âmin.”

* * *

“Bedre’deki yüz senelik vazifeyi on sene zarfında gören Sabri kardeşimizin samimî dostları olan Hakkı, Hulûsi, Mehmed ve Barla’da Şamlı, Süleyman, Bahri gibi kıymettar kardeşlerimize benim tarafımdan çok selam ediyorum.”

* * *

“Biliniz ki, bir seneden ziyadedir, ben duada, Risaletü’n-Nur’un şakirtlerinin risalelerle alâkadar olan ezvaç ve evlât ve valideynlerini dahi dahil ediyorum. Bunun bir sebebi, başta Sabri olarak, orada burada bazı zatlar, çoluk ve çocuklarıyla daireye girmeleridir.”

